

тавали Фагретъ и други мѣста подъ Пангей отвждъ Стримонъ; (и досега мѣстото подъ Пангей къмъ морето се казва Пиерийска вдлъбнатина). Отъ тъй наречената Ботия²⁴⁾ тѣ тъй сѣщо изгонили ботиенитѣ, които сега живѣятъ въ сѣсѣдство съ халкидянитѣ. Отъ Пеония спечелили покрай р. Аксий тѣсна ивица, която се простира до Пела²⁵⁾ и до морето; отвждъ Аксий до Стримонъ владѣятъ тъй наречената Мигдония, отъ дѣто прогонили едонитѣ²⁶⁾. Отъ сегашната Еордия²⁷⁾ пѣкъ изтикали еордитѣ, отъ които повечето погинали, а малка часть отъ тѣхъ се поселила около Фиска; отъ Алмопия²⁸⁾ изгонили алмопитѣ. Тия македонци покорили и други племена, надъ които владѣятъ и до днесъ, сѣщо и Антемунтъ, Грестония, Бисалтия²⁹⁾ и голѣма часть отъ земята на собственитѣ македонци³⁰⁾. Това всичко се нарича Македония и, когато я нападналъ Ситалкъ, тамъ царувалъ Пердикасъ, синътъ на Александра.

100. Понеже македонцитѣ не могли да се съпротивяватъ на толкова голѣма войска, потеглила срѣщу тѣхъ, отдрѣпнали се въ укрѣпенитѣ мѣста и въ градоветѣ, които се намирали въ страната. Въ това врѣме тѣ не били много; чакъ послѣ синътъ на Пердикасъ Архелай³¹⁾, когато станалъ царъ, съградилъ укрѣпленията, които съществуватъ сега въ страната, прокаралъ прави пѣтища и уредилъ останалитѣ военни работи: подобрилъ конни-

лили послѣ отвждъ Стримонъ въ мѣстността до морето, дѣто се издига Пангей. Това крайбрѣжие се нарекло Пиерия.

24) Ботия, областъта на западъ отъ Аксия съ гр. Беря (дн. Верия).

25) Пела, въ срѣдата на Ематия, дѣто Филип II прѣнесълъ столицата на Македония.

26) Мигдония, областъ на изтокъ отъ Аксий съ градъ Терма.

27) Еордия, въ юго-западнитѣ подножия на планината Бермий (дн. Докса)

28) Алмопия, дн. Мъгленско.

29) Антемунтъ, Грестония, Бисалтия, области на сѣверъ отъ Халкидика, между Аксий и Стримонъ.

30) Μακεδόνων αὐτῶν: αὐτῶν е прибавено къмъ Μακεδόνων, защото по-прѣди именуванитѣ племена не били отъ македонско потекло. Тия македонци въ вжтрѣшността на страната били покорени отъ побрѣжитѣ македонци, които най-напрѣдъ попаднали подъ властѣта на Теменидитѣ и които въ началото на тоя пасажъ се наричатъ οἱ Μακεδόνες ὀδοι.

31) Архелай 413—399 г. пр. Хр.